31992R3068

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 3068/92
z dnia 23 października 1992 r.
nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji lub Ukrainy

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2423/88 z dnia 11 lipca 1988 r. w sprawie ochrony przed przywozem po cenach dumpingowych lub subsydiowanych z państw, niebędących członkami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej [1], w szczególności jego art. 11,

uwzględniając wniosek, przedstawiony przez Komisję po konsultacji w ramach Komitetu Doradczego zgodnie z procedurą przewidzianą w tym rozporządzeniu,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. TYMCZASOWE ŚRODKI

(1) Rozporządzeniem (EWG) nr 1031/92 [2] Komisja nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty chlorku potasu pochodzącego z Białorusi, Rosji lub Ukrainy. Rozporządzeniem (EWG) nr 2442/92 [3] Rada przedłużyła to cło na okres nie przekraczający dwóch miesięcy.

B. DALSZA PROCEDURA

(2) Po nałożeniu tymczasowego cła antydumpingowego, białoruscy, rosyjscy i ukraińscy eksporterzy, producenci we Wspólnocie i niektórzy importerzy wystąpili o przesłuchanie przed Komisją, którego im udzielono. Przedstawili także uwagi na piśmie.

(3) Rozpatrzono ustne i pisemne uwagi stron i Komisja w miarę potrzeby zmieniła odpowiednio swoje wnioski.

(4) Badania nie zakończono w terminie, określonym w art. 7 ust. 9 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2423/88, z powodu złożoności postępowania, w szczególności wobec konieczności szczegółowego sprawdzenia wielu danych liczbowych i przedstawionych argumentów.

C. PRODUKT, PODOBNY PRODUKT

(5) Produktem, będącym przedmiotem postępowania, jest chlorek potasu (zwany dalej „potasem"), stosowany zazwyczaj w rolnictwie jako nawóz sztuczny. Z informacji, zebranych podczas badania, wynika, że potas występuje w dwóch gatunkach:
„standardowym" (w postaci proszku) i „granulowanym" (w postaci granulek). Jak wyjaśniono w motywach 8–10 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92, te gatunki mają różną zawartość potasu (określoną procentowym udziałem w masie produktu suchego bezwodnego produktu wyrażonego wzorem K_2O). W obrębie każdego gatunku występują trzy odmiany: o zawartości K_2O 40 % lub niższej, o zawartości K_2O między 40 % a 62 % i o zawartości K_2O powyżej 62 %. Te trzy odmiany odpowiadają kodom CN 3104 20 10, 3104 20 50 i 3104 20 90.

(6) Do celów wstępnych wniosków, nie rozpatrywano odmiany „powyżej 62 %", z przyczyn podanych w motywie 10 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92.

W następstwie przesłuchań, prowadzonych po ogłoszeniu rozporządzenia (EWG) nr 1031/92, Komisja w drodze decyzji postanowiła uwzględnić odmianę „powyżej 62 %" w swych końcowych wnioskach, ponieważ ze zgromadzonych informacji wynikało, że aczkolwiek tę odmianę produktu stosuje się najczęściej w środkach farmakologicznych i w przemyśle, jej fizyczne i chemiczne cechy są w znacznym zakresie identyczne z cechami odmian o niższej zawartości potasu, wobec czego można ją stosować w zastępstwie tych ostatnich. Wobec tego Komisja uznała poszczególne gatunki i odmiany potasu za ten sam produkt.

---

[1] Dz.U. L 209 z 2.8.1988, str. 1.
[2] Dz.U. L 110 z 28.4.1992, str. 5.
[3] Dz.U. L 243 z 25.8.1992, str. 1.

Należy jednakże podkreślić, że odmiana o najwyższej zawartości potasu aktualnie nie występuje w postaci granulowanej, co wydaje się wynikać z technicznych i ekonomicznych względów. Zatem w przypadku potasu o zawartości K_2O powyżej 62 % nie ma potrzeby rozróżniania między postacią standardową i granulowaną. Rada potwierdza te wnioski.

D. **DUMPING**

a) **Zwykła wartość**

(7) Wobec faktu, że Białoruś, Rosję i Ukrainę nadal uznaje się za kraje o gospodarce nierynkowej, zwykłą wartość należało obliczyć zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2423/88. Ponieważ żadna ze stron nie kwestionowała wyboru Kanady, która jest drugim co do wielkości światowym producentem, zwykłą wartość dla granulowanego potasu ustalono na podstawie kanadyjskiej ceny, krajowej, natomiast dla standardowego potasu – na podstawie cen kanadyjskich i amerykańskich, bowiem kanadyjska sprzedaż tego produktu jest zbyt niska, by mogła stanowić reprezentatywną bazę obliczeń dotyczących przywozu do Wspólnoty z dawnego ZSRR.

(8) Ponieważ koszty produkcji przedsiębiorstwa wydobywczego, które pomagało w badaniu, były wyższe od kanadyjskich i amerykańskich cen rynkowych, producenci we Wspólnocie wystąpili z wnioskiem o oszacowanie zwykłej wartości w oparciu o koszty produkcji tego przedsiębiorstwa. Jednakże Komisja upewniła się w trakcie badania, że nawet wobec kanadyjskich i amerykańskich cen rynkowych inni producenci są w stanie osiągać zysk w normalnych transakcjach handlowych. Okazało się następnie, że przywołane przedsiębiorstwo ponosiło czasowo nadzwyczajne koszty w związku ze szczególną sytuacją panującą w części Kanady, w której znajduje się jego kopalnia, oraz ze względu na fakt, że dopiero niedawno przekazano kopalnię do eksploatacji. Powiększenie kosztów wywozu z dawnego ZSRR o te koszty byłoby niesprawiedliwe i sprzeczne z przepisem art. 2 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2423/88.

Wobec powyższego ustalenie zwykłej wartości w oparciu o poziom cen na konkurencyjnych rynkach kanadyjskim i amerykańskim stanowi uzasadnione i właściwe podejście. Rada potwierdza ustalenia Komisji oraz ustalenia przedstawione w motywach 13–16 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92.

b) **Cena eksportowa**

(9) Ceny eksportowe potasu, będącego przedmiotem wywozu przez producentów z dawnego ZSRR, ustalono w sposób, określony w motywach 17–20 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92 i zgodnie z przepisami art. 2 ust. 8 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2423/88.

c) **Porównanie**

(10) Porównania zwykłej wartości i cen eksportowych dokonano na bazie loco kopalnia, kolejno dla poszczególnych transakcji.

(11) Niektórzy importerzy domagali się dostosowania w związku z odliczaniem kosztów frachtu morskiego, argumentując, że do celów przewozu między portami dawnej ZSRR a Wspólnotą korzystają z tańszych (w porównaniu z innymi spółkami) statków z dawnego ZSRR. Komisja wybrała koszty, faktycznie płacone przez głównego importera. Na tej podstawie Komisja dokonała wyliczenia kosztu frachtu morskiego, uzyskując kwotę niższą niż ustanowiona w rozporządzeniu (EWG) nr 1031/92.

(12) W odniesieniu do kosztów transportu drogowego między kopalnią a portami dawnego ZSRR, które wyliczono, przyjmując za podstawę kanadyjskie kopalnie i porty określone w motywie 20 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92, jeden z importerów wystąpił z żądaniem, by uwzględniono okoliczność, że jeden z trzech obiektów produkcyjnych (kopalnia Belaruskali) jest położony bliżej portu. Rozpatrzono ten wniosek i nie znaleziono, ani w protokołach z postępowania, ani w odpowiedziach importerów i eksporterów, żadnych elementów, które wskazywałyby, że możliwe jest ustalenie źródła potasu przywożonego do Wspólnoty z dawnego ZSRR, a tym samym ustalenie, jaka część przywozu pochodzi z najbliższej kopalni. Wobec tego Komisja uznała za uzasadnione i właściwe przyjąć, że wszystkie obiekty mają równy udział w wywozie potasu do Wspólnoty. Koszt przewozu potasu z zakładów do portów w dawnym ZSRR ustalono zatem na bazie kanadyjskich kosztów transportu, uwzględniając zarazem odległości między poszczególnymi obiektami produkcyjnymi a portami w dawnym ZSRR.

(13) Eksporterzy i niektórzy importerzy podnosili, że istniejące różnice gatunku i różnice sposobów obróbki zapobiegającej zbrylaniu się produktu, co jest jakoby niezbędne w przypadku niektórych końcowych zastosowań, uzasadniają korektę w dół cen potasu z dawnego ZSRR. W świetle faktu, że techniczna charakterystyka potasu z Kanady, z dawnego ZSRR i ze Wspólnoty jest ściśle taka sama, Komisja była zmuszona oddalić argument dotyczący jakości. W odniesieniu do wywodów dotyczących obróbki zapobiegającej zbrylaniu się produktu, Komisja nie stwierdziła różnicy w metodach wytwarzania, a badanie nie przyniosło dowodu na to, by potas pochodzący z krajów-byłych republik dawnego ZSRR wymagał, w porównaniu z potasem z innych krajów, jakiejkolwiek specjalnej obróbki decydującej o jego przydatności. W związku z tym uznano, że brak uzasadnienia dla wnioskowanego dostosowania.

(14) Jednakże Komisja zauważyła, że potas z dawnego ZSRR nie zawsze dokładnie odpowiada potasowi ze Wspólnoty i Kanady pod względem wielkości kryształów. Eksporterzy i niektórzy importerzy podnosili ponadto argument mniejszej niezawodności dostaw i wysyłek potasu z dawnego ZSRR i chociaż te względy nie zmieniają podstawowej charakterystyki produktu, Komisja uznała dostosowanie rzędu 2 % za uzasadnione w świetle sposobu postrzegania przez użytkowników potasu z dawnego ZSRR. Rada potwierdza te wnioski.

E. **MAGINES DUMPINGU**

(15) Ostateczne badanie stanu faktycznego wykazało, że potas z Rosji, Białorusi i Ukrainy był sprzedawany po cenach dumpingowych. Margines dumpingu równa się różnicy między zwykłą wartością a ceną eksportową. Uwzględniając organizację eksporterów, uczestniczących w badaniu i wobec faktu, że reprezentowała ich jedna państwowa organizacja, wyliczono dla nich jeden margines dumpingu. Tak wyliczony średni ważony margines dumpingu wynosi 24 % łącznej wartości cif przedmiotowego wywozu. Rada potwierdza te wnioski.

F. **SZKODA**

(16) Komisja podkreśliła w swych wstępnych wnioskach, że producentom we Wspólnocie wyrządzono istotną szkodę (akapity 24–33 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92). W tej materii nie przedstawiono nowej argumentacji. Rada potwierdza, że producenci we Wspólnocie ponieśli istotną szkodę.

G. **ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY MIĘDZY DUMPINGIEM A SZKODĄ**

(17) W motywach 34–37 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92 Komisja wskazała, że wzrost ilości wywozu taniego potasu z krajów-byłych republik dawnego ZSRR zbiegł się z wzrostem strat przemysłu Wspólnoty. Wszystkie zainteresowane strony były zgodne co do tego, że rynek potasu jest przejrzysty i niezwykle wrażliwy na zmiany cen. Oczywiste było zatem, że przywóz potasu z dawnego ZSRR po cenach niższych, niż ceny, jakich żąda przemysł Wspólnoty, wyrządził temu ostatniemu poważną szkodę.

Co do innych względów, nie można wykluczyć istnienia wywozu z innych źródeł, niekorzystnie oddziałującego na przemysł wspólnotowy. Jednakże Komisja dokonała rozróżnienia potencjalnych skutków takiego przywozu od szkody, wyrządzonej przez przywóz będący przedmiotem postępowania. Rozróżnienie uwzględnia stosunkowo niewielką ilość przywozu z innych źródeł i brak dowodów na zaniżanie cen. Komisja była także świadoma, że w ciągu kilku ostatnich lat zmalał popyt na potas. Jednakże wpływ tego czynnika oddzielono od szkody, spowodowanej przywozem potasu z dawnego ZSRR. Na wystąpienie szkody wskazują przede wszystkim bardziej wyraźne straty. Ponadto przeprowadzone przez Komisję dochodzenie nie doprowadziło doujawnienia żadnego elementu, który wykazywałby lub który mógłby doprowadzić do ustalenia, że praktyka zarządzania, stosowana przez producentów we Wspólnocie, przyczyniła się do poniesionej szkody.

(18) W świetle powyższego, oraz z przyczyn przedstawionych w motywach 34–37 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92, Rada potwierdza, że dumpingowy przywóz potasu z Białorusi, Rosji i Ukrainy, rozpatrywany odrębnie, wyrządził poważną szkodę producentom we Wspólnocie.

H. **CŁO**

(19) Komisja dokonała ponownego przeliczenia poziomu cła niezbędnego dla wyeliminowania szkody, zgodnie z metodą określoną w motywie 38 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92. Nie zgłoszono sprzeciwu co do tej metody i Rada potwierdza, że ostateczne cło antydumpingowe powinno być równe marginesowi dumpingu.

W odniesieniu do formy cła, Komisja uznaje ponadto, że wobec pola manewru pozostawionego eksporterom w krajach, które nie mają jeszcze gospodarki rynkowej, oraz wobec wpływu nawet drobnego zaniżania cen na cały rynek potasu, ani cło wymierzane według stałej stawki, ani cło *ad valorem* nie zapewniają usunięcia szkody wyrządzonej przez dumping. Wobec faktu, że nie przedstawiono nowych argumentów w tej materii, Komisja uznała, że cło antydumpingowe należy przyjąć w postaci ceny minimalnej.

(20) Uwzględniając, że wartość produktów zależy w zasadniczy sposób od ich zawartości K_2O, należy wyliczyć ostateczną cenę minimalną dla standardowego i granulowanego gatunku dla każdej z trzech odmian, stosując metodę określoną w motywie 40 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92. Rada potwierdza te ustalenia.

I. **INTERES WSPÓLNOTY**

(21) Strony nie przedstawiły Komisji dalszych faktów ani argumentów dotyczących interesu Wspólnoty. Rada potwierdza wnioski Komisji, zawarte w motywach 41–48 rozporządzenia (EWG) nr 1031/92, mianowicie że w interesie Wspólnoty leży usunięcie szkody, spowodowanej przez zaobserwowany dumpingowy wywóz z Białorusi, Rosji i Ukrainy i powstrzymanie w ten sposób spadku produkcji Wspólnoty, bez odmawiania zainteresowanym eksporterom dostępu do rynku Wspólnoty.

J. **ZOBOWIĄZANIE**

(22) Białoruscy, rosyjscy i ukraińscy eksporterzy wystąpili z ofertą złożenia propozycji zobowiązania cenowego. Jednakże oferta ta dotyczyła zobowiązania co do zasady i nie bazowała na konkretnej cenie. Komisja uznała, że nie może przyjąć tego rodzaju prostego zobowiązania co do zasady i powiadomiła zainteresowanych eksporterów o swej decyzji i o powodach jej podjęcia.

K. **POBÓR CŁA TYMCZASOWEGO**

(23) Wobec wielkości ustalonych marginesów dumpingu i stopnia szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu, Rada uznaje konieczność poboru kwot zabezpieczonych tytułem tymczasowego cła antydumpingowego do wysokości ostatecznego cła antydumpingowego, ze zwolnieniem kwoty przekraczającej kwotę cła ostatecznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz chlorku potasu (KCl) objętego kodami CN 3104 20 10, 3104 20 50 i 3104 20 90, pochodzącego z Białorusi, Rosji i Ukrainy.

Cło ustala się jako różnicę między cenami minimalnymi podanymi poniżej a ceną netto franco granica Wspólnoty przed odprawą celną:

— chlorek potasu o zawartości K_2O 40 % lub niższej:

  — gatunek standardowy: 57,95 ECU za tonę KCl (kod Taric 3104 20 10*10),

  — gatunek granulowany: 65,76 ECU za tonę KCl (kod Taric 3104 20 10*20);

— chlorek potasu o zawartości K_2O powyżej 40 %, lecz mniejszej lub równej 62 %:

  — gatunek standardowy: 86,93 ECU za tonę KCl (kod Taric 3104 20 50*10),

  — gatunek granulowany: 98,65 ECU za tonę KCl (kod Taric 3104 20 50*20);

— chlorek potasu o zawartości K_2O powyżej 62 %: 133,87 ECU za tonę KCl.

2. Stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące ceł.

Artykuł 2

Kwoty, zabezpieczone tytułem tymczasowego cła antydumpingowego na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1031/92, pobiera się ostatecznie do wysokości kwot, wynikających z zastosowania ostatecznych ceł nałożonych na mocy przepisu art. 1 ust. 1.

Część pobranego zabezpieczenia, która przekracza kwotę cła ostatecznego, podlega zwolnieniu.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 października 1992 r.

W imieniu Rady

J. COPE

Przewodniczący